DECIZIA DELEGATĂ (UE) 2019/970 A COMISIEI

din 22 februarie 2019

privind instrumentul cu ajutorul căruia solicitanții pot verifica statutul cererilor lor, precum și perioada de valabilitate și statutul autorizațiilor lor de călătorie în temeiul articolului 31 din Regulamentul (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 septembrie 2018 de instituire a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1077/2011, (UE) nr. 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 și (UE) 2017/2226 ([1]), în special articolul 31,

întrucât:

(1) Regulamentul (UE) 2018/1240 a instituit Sistemul european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) ca un sistem destinat resortisanților țărilor terțe exonerați de obligația de a deține viză la trecerea frontierelor externe. Acesta a stabilit condițiile și procedurile pentru eliberarea sau refuzarea autorizațiilor de călătorie.

(2) Persoanele care solicită o autorizație de călătorie ETIAS, titularii de autorizații de călătorie, persoanele ale căror autorizații de călătorie ETIAS au fost refuzate, revocate sau anulate sau persoanele ale căror autorizații de călătorie ETIAS au expirat și care și-au dat consimțământul pentru păstrarea datelor lor în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1240 (denumiți în continuare „solicitanții") ar trebui să fie în măsură să verifice statutul cererii lor, precum și perioada de valabilitate și statutul autorizației lor de călătorie.

(3) Prezenta decizie ar trebui să prevadă condițiile referitoare la modul în care solicitanții pot verifica statutul cererilor lor, precum și perioada de valabilitate și statutul autorizației lor de călătorie, utilizând un instrument specific.

(4) Instrumentul de verificare ar trebui să fie accesibil prin intermediul site-ului web public specializat, al aplicației pentru dispozitive mobile, precum și prin intermediul unui link securizat. Acest link către instrumentul de verificare ar trebui să fie trimis pe adresa de e-mail a solicitantului atunci când acestuia i s-a notificat confirmarea depunerii unei cereri sau confirmarea eliberării, a revocării ori a anulării unei autorizații de călătorie, în conformitate cu articolul 19 alineatul (5), cu articolul 38 alineatul (1) litera (a), cu articolul 42 litera (a) și cu articolul 44 alineatul (6) litera (a) din Regulamentul (UE) 2018/1240.

(5) Instrumentul de verificare ar trebui să permită confirmarea identității solicitantului. Prin urmare, este necesar să se stabilească cerințele de autentificare pentru accesarea instrumentului de verificare. Solicitanții ar trebui să prezinte anumite date pentru a se autentifica. De asemenea, este necesar să se stabilească răspunsurile pe care trebuie să le genereze instrumentul de verificare, menite să îi permită solicitantului să verifice statutul cererii sale, precum și perioada de valabilitate și statutul autorizației sale de călătorie.

(6) Ar trebui să fie stabilite canalele de comunicare ale instrumentului de verificare cu sistemul central al ETIAS. În plus, ar trebui să fie stabilite formatul mesajelor, standardele și protocoalele, precum și cerințele în materie de securitate.

(7) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu a participat la adoptarea Regulamentului (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]), nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Cu toate acestea, având în vedere faptul că Regulamentul (UE) 2018/1240 se întemeiază pe acquis-ul Schengen, Danemarca a notificat la data de 21 decembrie 2018, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, decizia sa de a transpune Regulamentul (UE) 2018/1240 în legislația sa națională.

([1]) JO L 236, 19.9.2018, p. 1.

([2]) Regulamentul (UE) 2017/2226 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2017 de instituire a Sistemului de intrare/ieșire (EES) pentru înregistrarea datelor de intrare și de ieșire și a datelor referitoare la refuzul intrării ale resortisanților țărilor terțe care trec frontierele externe ale statelor membre, de stabilire a condițiilor de acces la EES în scopul aplicării legii și de modificare a Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen și a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008 și (UE) nr. 1077/2011 (JO L 327, 9.12.2017, p. 20).

(8) Prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului ([3]); prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

(9) Prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului ([4]); prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.

(10) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ([5]) care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ([6]).

(11) În ceea ce privește Elveția, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în sensul Acordului încheiat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ([7]) care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, citit în coroborare cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ([8]).

(12) În ceea ce privește Principatul Liechtenstein, prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului încheiat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen ([9]) care se încadrează în domeniul menționat la articolul 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, citit în coroborare cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ([10]).

(13) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată la 28 ianuarie 2019 și a emis un aviz la 8 februarie 2019,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Accesul la instrumentul de verificare

(1) Persoanele care solicită o autorizație de călătorie ETIAS, titularii de autorizații de călătorie, persoanele ale căror autorizații de călătorie ETIAS au fost refuzate, revocate sau anulate ori persoanele ale căror autorizații de călătorie ETIAS au expirat și care și-au dat consimțământul pentru păstrarea datelor lor în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1240 (denumiți în continuare „solicitanții") trebuie să aibă acces la instrumentul de verificare.

(2) Instrumentul de verificare este accesibil prin:

(a) site-ul web public specializat;

([3]) Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

([4]) Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

([5]) JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

([6]) Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

([7]) JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

([8]) Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

([9]) JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

([10]) Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

(b) aplicația pentru dispozitive mobile menționată la articolul 16 din Regulamentul (UE) 2018/1240;

(c) un link furnizat de către serviciul de e-mail al ETIAS menționat la articolul 6 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul (UE) 2018/1240. Acest link trebuie să fie trimis atunci când solicitantului i s-a notificat confirmarea depunerii unei cereri sau confirmarea eliberării, a revocării ori a anulării unei autorizații de călătorie, în conformitate cu articolul 19 alineatul (5), cu articolul 38 alineatul (1) litera (a), cu articolul 42 litera (a) și cu articolul 44 alineatul (6) litera (a) din Regulamentul (UE) 2018/1240.

Articolul 2

Necesitatea autentificării cu doi factori pentru acordarea accesului la instrumentul de verificare

(1) Pentru conectarea la instrumentul de verificare, se utilizează o autentificare cu doi factori.

(2) Prima autentificare constă în introducerea următoarelor date:

(a) numărul documentului de călătorie;

(b) țara care a eliberat documentul de călătorie, aceasta fiind selecționată dintr-o listă prestabilită;

(c) adresa de e-mail.

(3) Datele introduse de către solicitant trebuie să fie identice cu cele furnizate în formularul de cerere.

(4) Cea de a doua autentificare constă într-un cod unic care trebuie introdus în instrumentul de verificare pentru a confirma autentificarea.

(5) După furnizarea informațiilor prevăzute la alineatul (2), codul unic este generat automat și îi este transmis solicitantului prin intermediul serviciului de e-mail menționat la articolul 6 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul (UE) 2018/1240.

(6) Codul unic expiră după o perioadă scurtă de timp. Trimiterea unui nou cod unic anulează codurile unice trimise în prealabil aceluiași solicitant.

(7) Codul unic este trimis la aceeași adresă de e-mail ca și cea furnizată în cererea care a fost depusă.

(8) Codul unic poate fi utilizat o singură dată.

Articolul 3

Răspunsurile generate de instrumentul de verificare

(1) După autentificarea efectuată în vederea accesării instrumentului, solicitanții pot vedea statutul cererilor lor sau al autorizațiilor lor de călătorie corespunzătoare numărului documentului lor de călătorie.

(2) Instrumentul de verificare trebuie să prezinte unul dintre următoarele statute pentru fiecare cerere sau autorizație de călătorie corespunzătoare numărului documentului de călătorie:

(a) „submitted” („transmisă”);

(b) „valid” („valabilă”);

(c) „refused” („respinsă”);

(d) „annulled” („anulată”);

(e) „revoked” („revocată”);

(f) „expired” („expirată”).

(3) Pentru toate autorizațiile de călătorie valabile, instrumentul de verificare furnizează data de încheiere a perioadei de valabilitate a autorizației de călătorie.

(4) În cazul unei valabilități teritoriale limitate, solicitanții sunt informați cu privire la statul membru (statele membre) în care este valabilă autorizația de călătorie. Aceste informații sunt afișate într-un loc vizibil în instrumentul de verificare.

(5) În instrumentul de verificare se afișează un mesaj de avertizare cu privire la faptul că o autorizație de călătorie valabilă nu conferă în mod automat dreptul de intrare sau de ședere în conformitate cu articolul 36 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2018/1240. Tot în acest mesaj de avertizare trebuie să se specifice în mod clar că solicitanții sunt invitați să consulte serviciul web al Sistemului de intrare/ieșire (EES), menționat la articolul 13 din Regulamentul (UE) 2017/2226, pentru a obține informații suplimentare privind perioada de ședere autorizată rămasă.

Articolul 4

Cerințe privind extragerea datelor

(1) Instrumentul de verificare utilizează o bază de date separată care poate fi doar citită și care este actualizată în decurs de câteva minute prin extragerea unidirecțională a subsetului minim de date stocate în ETIAS, necesare punerii în aplicare a dispozițiilor de la articolele 2 și 3 din prezenta decizie.

(2) eu-LISA este responsabilă de securitatea instrumentului de verificare, de securitatea datelor cu caracter personal pe care le conține și de procesul de extragere a datelor personale către baza de date separată, care poate fi doar citită.

Articolul 5

Formatul mesajelor, standarde și protocoale

Formatul mesajului și protocoalele de pus în aplicare trebuie incluse în specificațiile tehnice menționate la articolul 73 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/1240.

Articolul 6

Considerații specifice în materie de securitate

(1) Instrumentul de verificare este conceput și implementat astfel încât să asigure confidențialitatea, integritatea și disponibilitatea datelor prelucrate, precum și nerepudierea tranzacțiilor. Implementarea tehnică și organizațională a instrumentului trebuie să respecte cerințele planului de securitate al ETIAS menționat la articolul 59 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/1240 și cerințele prevăzute de normele în materie de protecție a datelor și de securitate aplicabile site-ului web public și aplicației pentru dispozitive mobile menționate la articolul 16 alineatul (10) din Regulamentul (UE) 2018/1240.

(2) Instrumentul de verificare este conceput astfel încât să se împiedice accesul neautorizat la acesta. În acest sens, instrumentul de verificare limitează numărul de tentative de acces cu același document de călătorie sau cu același cod unic. Instrumentul trebuie să includă și măsuri de protecție împotriva unui comportament care nu este al unei ființe umane.

(3) Instrumentul de verificare trebuie să includă și măsuri vizând expirarea sesiunii după câteva minute de inactivitate.

(4) Detaliile suplimentare privind confidențialitatea, integritatea și disponibilitatea datelor prelucrate trebuie să facă obiectul specificațiilor tehnice menționate la articolul 73 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/1240.

Articolul 7

Evidențe

(1) Instrumentul de verificare păstrează evidențe ale activităților, care includ următoarele elemente:

(a) datele de autentificare, precizându-se inclusiv dacă autentificarea s-a efectuat cu succes sau nu;

(b) data și locul accesului.

(2) Evidențele activităților aferente instrumentului se copiază în sistemul central. Acestea se păstrează pentru o perioadă de cel mult un an de la încheierea perioadei de păstrare a dosarului de cerere, cu excepția cazului în care sunt necesare pentru desfășurarea unor proceduri de monitorizare inițiate deja. După această perioadă, evidențele sunt șterse automat.

Aceste evidențe pot fi utilizate doar în sensul articolului 69 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2018/1240.

Articolul 8

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 22 februarie 2019.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER